

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 265/2025-24

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Baricovej a sudcov Miroslava Duriša a Miloša Maďara (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Martin Palaj, s.r.o., Kazanská 25131/4, Bratislava, proti postupu Správneho súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. BA-1S/193/2019 (predtým Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 1S/193/2019) takto

r o z h o d o l :

1. Postupom Správneho súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. BA-1S/193/2019 (predtým Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 1S/193/2019) **bolo porušené** základné právo sťažovateľa na prerokovanie jeho veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a jeho právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.
2. Sťažovateľovi **priznáva** finančné zadosťučinenie **2 000 eur**, ktoré mu **je** Správny súd v Bratislave **povinný** zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
3. Správny súd v Bratislave **je povinný** nahradiť sťažovateľovi trovy konania **949,17 eur** a zaplatiť ich právnomu zástupcovi sťažovateľa do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
4. Vo zvyšnej časti ústavnej sťažnosti **n e v y h o v u j e**.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Ústavný súd uznesením č. k. I. ÚS 265/2025-12 z 23. apríla 2025 prijal na ďalšie konanie ústavnú sťažnosť sťažovateľa, ktorou sa domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ako aj práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom správneho

súdu v napadnutom konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia. Navrhuje, aby ústavný súd prikázal správne súdu konať v napadnutom konaní bez zbytočných prietáhov a priznal mu finančné zadost'učinenie 3 000 eur a náhradu trov konania.

2. Z ústavnej s'ťažnosti, jej príloh a vyžiadaného spisu správneho súdu vyplýva, že s'ťažovateľ sa všeobecnou správnu žalobou doručenu Krajskému súdu v Bratislave 2. septembra 2019 domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného Úradu pre verejné obstarávanie. Do decembra 2019 doručoval krajský súd žalobu a vyjadrenia účastníkom konania a uznesením z 12. decembra 2019 zamietol návrh s'ťažovateľa na priznanie odkladného účinku správnej žalobe. Správny súd po prechode výkonu súdnictva po zaslaní vyjadrení účastníkov konania a vyžiadaní doručenky k napadnutému rozhodnutiu uznesením z 13. januára 2025 rozhodol o pribratí ďalšieho účastníka ( ) do konania a jeho vyjadrenie doručil na vedomie ostatným účastníkom. Následne nariadil termín pojednávania na 29. máj 2025, na ktorom bol vyhlásený rozsudok, ktorým zrušil rozhodnutie žalovaného (keďže trpí vadou nedostatku dôvodov) a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

II.

Argumentácia s'ťažovateľa

3. S'ťažovateľ namieta nečinnosť správneho súdu, ktorý vo veci nerozhodol ani takmer šesť rokov od podania správnej žaloby. Do podania ústavnej s'ťažnosti nerealizoval takmer žiadne úkony a neuskutočnil pojednávanie. Predmetnú vec nepovažuje za právne zložitú, s'ťažovateľ ani ostatní účastníci konania žiadne prietahy nezapríčinili a trvanie konania nemožno ospravedlniť ani prijatím tzv. súdnej mapy.

III.

Vyjadrenie správneho súdu

4. Predsedníčka správneho súdu sa stotožnila s vyjadrením zákonnej sudkyne, ktorá po uvedení zoznamu procesných úkonov vo veci uviedla, že vzhľadom na objem prevzatých spisov (takmer 500) termín pojednávania (na nariadení ktorého s'ťažovateľ trval) nebolo možné určiť skôr ako 29. mája 2025. Pripomenula zásadnú personálnu poddimenzovanosť majúcu vplyv na rýchlosť konania, keď správny súd má z celkového počtu 44 miest sudcov obsadených len 37 miest sudcov, z ktorých 33 je aktívnych, a k 1. júnu 2023 prevzal 5766 nerozhodnutých vecí zo správnych kolégií Krajského súdu v Bratislave, Trnave a Nitre.

5. Ústavný súd nepovažoval za účelné vyzývať s'ťažovateľa na zaujatie stanoviska k vyjadreniu, keďže jeho obsah nevedol k pochybnostiam o potrebe vyhovieť ústavnej s'ťažnosti v jej esenciálnej podstate (porušenie označených práv).

IV.

Posúdenie dôvodnosti ústavnej s'ťažnosti

6. Ústavný súd upustil od ústneho pojednávania, keďže na základe podaní účastníkov konania a predloženého súdneho spisu je zrejmé, že od ústneho pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci [§ 58 ods. 3 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“)].

7. Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom znamenajúcim nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím (napr. I. ÚS 32/2025, II. ÚS 10/2025, IV. ÚS 37/2025).

8. K povinnosti správneho súdu a jeho sudcu konať rýchle a hospodárne vyplývajúcej z § 5 ods. 7 Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) v spojení s čl. 17 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ktorý je premietnutý aj do § 5 ods. 1 SSP, pozri napr. I. ÚS 639/2024, I. ÚS 481/2024, II. ÚS 169/2024, IV. ÚS 222/2021.

9. Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prietahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú (i) právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje, (ii) správanie účastníka súdneho konania a (iii) postup samotného súdu. V súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) v rámci prvého kritéria ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa.

10. Pokiaľ ide o kritérium právna a faktická zložitosť veci, predmetom napadnutého konania je správna žaloba o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Úradu pre verejné obstarávanie o zastavení konania o preskúmanie úkonov kontrolovaného verejného obstarávateľa na základe námietok sťažovateľa. Podľa názoru ústavného súdu vec nevykazuje ani právnu, ani skutkovú zložitosť a opak nevyplýva ani z vyjadrenia správneho súdu. Predmet sporu zároveň nepatrí do kategórie prípadov, ktoré si v zmysle judikatúry ESLP svojou povahou vyžadujú osobitnú rýchlosť konania.

11. V správaní sťažovateľa neboli zistené skutočnosti, ktoré by negatívne vplývali na celkovú dĺžku napadnutého konania.

12. Krajský súd od októbra do decembra 2019 realizoval procesné úkony doručovania podľa § 105 – § 106 SSP a rozhodol o nepriznaní odkladného účinku správnej žalobe. Následne ostal nečinný tri a pol roka až do prechodu súdnictva na správny súd, ktorý do dvoch rokov od pridelenia veci zákonnej sudkyňi vo veci meritórne rozhodol.

13. Ústavný súd uznáva, že dĺžka konania bola ovplyvnená implementáciou tzv. súdnej mapy a s tým súvisiacou reorganizáciou súdnej sústavy spojenou s prechodom právomocí na správne sudy, a uvedomuje si skutočnosť, že podstatnú časť zisteného obdobia nečinnosti možno pripísať práve krajskému súdu. V tejto súvislosti pripomína, že vzhľadom na nadobudnutie účinnosti tzv. súdnej mapy v intenciách zákona č. 151/2022 Z. z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom znení za prípadné prietahy v konaní, ktoré vznikli počas konania pred krajským súdom, t. j. pred zriadením správneho súdu, už zodpovedá správny súd ako orgán verejnej moci, na ktorý prešiel výkon súdnictva vo veci sťažovateľa (I. ÚS 556/2023, I. ÚS 372/2023).

14. Ústavnému súdu je rovnako známe, že správny súd je v súčasnosti personálne poddimenzovaný, a je mu známy aj vysoký počet nevybavených konaní, ktorý na správny súd prešiel v dôsledku reorganizácie súdnictva. Prietahy v konaní však nemožno ospravedlniť všeobecne známou

preťaženosťou sudcov ani množstvom procesných úkonov sudcu; je totiž vecou štátu, aby organizoval svoje súdnictvo tak, aby princípy súdnictva zakotvené v ústave i dohovore boli rešpektované, a prípadné nedostatky v tomto smere nemôžu ísť na ťarchu občanov, ktorí od súdu právom očakávajú ochranu svojich práv v primeranej dobe. Nedostatočné personálne obsadenie súdu a nadmerné množstvo vecí, v ktorých sa musí zabezpečiť súdne konanie, by mohlo len dočasne ospravedlniť vzniknuté prieťahy, a to len v tom prípade, ak sa na tento účel prijali včas adekvátne opatrenia. Ústava v čl. 48 ods. 2 zaväzuje predovšetkým súdy ako garantov spravodlivosti, aby prijali príslušné opatrenia umožňujúce prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov, a tým vykonanie spravodlivosti v primeranej lehote (porov. napr. I. ÚS 693/2024, IV. ÚS 385/2024).

15. Pri posudzovaní toho, či bolo porušené právo sťažovateľa na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov, ústavný súd neposudzuje subjektívnu zodpovednosť za prieťahy v danom spore, ale postup súdu, a teda nie to, či toto právo bolo porušené činnosťou (nečinnosťou), alebo postupom konkrétneho sudcu (I. ÚS 693/2023).

16. Ústavný súd preto s prihliadnutím na celkovú dobu trvania napadnutého konania, ako aj na dlhodobú nečinnosť správneho (resp. krajského) súdu dospel k záveru, že v napadnutom konaní došlo k zbytočným prieťahom. Na tomto základe rozhodol, že postupom správneho súdu v napadnutom konaní bolo porušené základné právo sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (bod 1 výroku tohto nálezu).

V.

Príkaz konať a priznanie primeraného finančného zadosťučinenia

17. Ústavný súd v náleze nesformuloval príkaz správneému súdu konať bez zbytočných prieťahov [§ 133 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde], keďže rozhodnutím a dorúčením rozsudku všetkým účastníkom už vykonal v základnom preskúmovacom konaní v správnom súdnictve všetky úkony (bod 4 výroku tohto nálezu).

18. Sťažovateľ si v ústavnej sťažnosti uplatnil nárok na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia 3 000 eur. Ústavný súd vzhľadom na okolnosti posudzovanej veci považoval za vhodné v súlade s čl. 127 ods. 3 ústavy a § 135 zákona o ústavnom súde priznať sťažovateľovi finančné zadosťučinenie, majúc pritom na pamäti, že cieľom priznania primeraného finančného zadosťučinenia je zmiernenie ujmy pociťovanej z porušenia základných práv alebo slobôd zaručených ústavou, resp. záväznou medzinárodnou zmluvou, nie získanie iného majetkového prospechu. Pri určení primeraného finančného zadosťučinenia vychádzal zo zásad spravodlivosti aplikovaných ESLP, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

19. Pri ustálení sumy finančného zadosťučinenia priznaného sťažovateľovi ústavný súd prihliadal primárne na celkovú dĺžku napadnutého konania (takmer šesť rokov) a fakt, že doteraz prebieha iba na prvej inštancii správnych súdov, pričom súčasne zohľadnil aj enormnú zaťaženosť a personálnu poddimenzovanosť správneho súdu po jeho vzniku hraničiacu so schopnosťou zabezpečiť v relevantnom čase jeho riadny chod [porov. I. ÚS 146/2025, I. ÚS 693/2024, IV. ÚS 471/2012 (ZNaU č. 29/2013)]. Vzhľadom na uvedené spolu so skutočnosťou, že sťažovateľ podal ústavnú sťažnosť jeden deň po tom, čo správneému súdu oznámil, že trvá na nariadení

pojednávania v napadnutom konaní (ktorého sa napokon bez ospravedlnenia nezúčastnil), a na to, že správny súd v deň podania ústavnej sťažnosti nariadil termín pojednávania na 29. máj 2025, na ktorom vo veci meritorne rozhodol, ústavný súd považoval za primerané priznať sťažovateľovi finančné zadostučinenie 2 000 eur (bod 2 výroku tohto nálezu). Vo zvyšku požadovaného primeraného finančného zadostučinenia ústavnej sťažnosti sťažovateľa nevyhovelo (bod 4 výroku tohto nálezu).

VI.

Trovy konania

20. Ústavný súd priznal sťažovateľovi (§ 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde) náhradu trov konania celkom v sume 949,17 eur (bod 3 výroku tohto nálezu).

21. Pri výpočte trov právneho zastúpenia ústavný súd vychádzal z § 1 ods. 3, § 11 ods. 3, § 13a ods. 1 písm. a) a c), § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“). Advokátovi patrí náhrada trov konania za dva úkony právnej služby vykonané v roku 2025 (príprava a prevzatie právneho zastúpenia a podanie ústavnej sťažnosti) v hodnote 2 x 371 eur a režijný paušál 2 x 14,84 eur. Ústavný súd vypočítanú náhradu trov sťažovateľa zvýšil podľa § 18 ods. 3 vyhlášky o daň z pridanej hodnoty (sadzba dane vo výške 23 %), pretože právny zástupca je platiteľom tejto nepriamej dane (overené na www.financnasprava.sk). Trovy konania tak predstavujú sumu spolu 949,17 eur (bod 4 výroku tohto nálezu).

22. Priznanú náhradu trov právneho zastúpenia je správny súd povinný uhradiť na účet právneho zástupcu sťažovateľa (§ 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 CSP) označeného v záhlaví tohto nálezu v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 6. augusta 2025

Jana Baricová
predsedníčka senátu